

Prima instanță: judecătoria Florești (jud.S.Bucur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud.:T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

07 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Grișca Galina împotriva deciziei din 10 martie 2015 a Curții de Apel Bălți,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Grișca Galina împotriva Direcției Generale Educație Florești, intervenient accesoriu Valentina Perebecăuțan cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea diferenței de salariu pentru lipsa forțată de la serviciu, a îndemnizației de concediu și recuperarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La 27 iulie 2012, Grișca Galina a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Generale Educație Florești solicitând anularea ordinului nr. 19-P din 22 iunie 2012 cu privire la transfer emis de șeful Direcției Educație Florești, cu repunerea în funcția de director al gimnaziului Gura Camencii r-nul Florești de la 22 iunie 2012, încasarea de la Direcția Educație Florești a diferenței de salariu în sumă de 2056 lei pe perioada transferului ilegal în altă funcție, obligarea Direcției Educației Florești de a emite ordin de acordare a concediului de odihnă pentru anul 2011-2012 pentru funcția de director al gimnaziului cu achitarea îndemnizației de concediu, încasarea prejudiciului moral în legătură cu transferul în mărime 5000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că a activat în funcția de director al gimnaziului Gura Camencii r-nul Florești de la 16 octombrie 2003 până la 24 decembrie 2010, când a fost emis ordinul de desfacere a contractului individual de muncă.

Menționează că, prin hotărârea din 02 septembrie 2011 a judecătoriei Florești a fost anulat ordinul de desfacere a contractului individual de muncă, a fost repusă în funcție, iar prin decizia Curții de Apel Bălți hotărârea a fost casată și pricina remisă spre examinare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Susține că, după repunerea sa în funcție de director, a activat pînă la 26 iunie 2012, cînd i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 19-P din 22 iunie 2012 cu privire la transfer, prin care a fost anulat ordinul nr. 40-P din 12 septembrie 2011 privind repunerea sa în funcția de director al gimnaziului și a fost transferată în funcția de profesor de limba și literatura română, conform prevederilor art. 74 alin.(4) Codul muncii.

Afirmă că, la data de 26 iunie 2012 a depus cerere prealabilă, prin care și-a exprimat dezacordul cu ordinul emis, solicitînd anularea acestuia, cu repunerea sa în funcția deținută anterior și achitarea diferenței de salariu, dar care a rămas fără răspuns.

Consideră ordinul de transfer neîntemeiat și ilegal, deoarece a fost emis în timp ce era o hotărîre judecătorească irevocabilă referitor la litigiul apărut între ea și reclamat, procesul fiind pe rol.

Menționează că, prin ordinul emis, reclamatul a încălcat prevederile art. 74 alin.(4) Codul muncii, care prevede permutarea salariatului în cadrul aceleași unități la un alt loc de muncă, în altă subdiviziune a unității situate în aceeași localitate, însărcinarea de a îndeplini lucru la un alt mecanism ori agregat în limita specialității, calificării sau funcției specificate în contractul individual de muncă și nu transferul la un alt loc de muncă, care se face doar cu acordul scris al salariatului.

Susține că, prin emiterea ordinului de transfer au fost încălcate prevederile legislației muncii cu privire la acordarea concediilor de odihnă, deoarece aflîndu-se în funcția de director al gimnaziului, la 18 iunie 2012, conform programului concediilor anuale de odihnă, a depus cerere reclamatului de a-i acorda concediu anual de odihnă și la repetatele adresări, la 28 iunie 2012 i s-a comunicat despre imposibilitatea de a-i acorda concediu de odihnă anual pe motiv că nu s-a finisat perioada de susținere a examenelor și a contestațiilor pentru treapta gimnazială. A continuat să activeze în funcția de director pînă la 03 iulie 2012, cînd s-a finisat perioada menționată, specificînd că la 22 iunie 2012 era emis ordinul de transfer și de la aceasta dată i s-a calculat salariul din funcția de profesor de limba și literatura română.

Declară că, la 09 iulie 2012 directorul gimnaziului V. Perebecăuțan a emis ordinul nr. 91 prin care i-a acordat concediu anual pentru anul 2011, pe perioada 09 iulie 2012-08 septembrie 2012 pentru funcția de profesor de limba și literatura română.

Menționează că, prin emiterea ordinului de transfer, i-au fost cauzate suferințe psihice, deoarece s-a simțit umilită în colectiv, în sat, a rețrăit mult, i-a fost tulburată liniștea sufletească, i s-a format o stare de depresie, astfel fiindu-i cauzat un prejudiciu moral.

Prin încheierea din 22 august 2013 a judecătoriei Florești a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Valentina Perebecăuțan.

Prin hotărîrea din 29 septembrie 2014 a judecătoriei Florești s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Grișca Galina împotriva Direcției Generale Educație Florești, intervenient accesoriu Valentina Perebecăuțan cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea diferenței de salariu pentru

lipsa forțată de la serviciu, a îndemnizației de concediu și recuperarea prejudiciului moral și s-a anulat pc. 2 din ordinul nr. 19-p din 22 iunie 2012 cu privire la transferul Galinei Grișca din postul de director în funcția de profesor de limba și literatura română conform art. 74 alin.(4) Codul muncii.

Prin decizia din 10 martie 2015 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Galina Grișca și a fost menținută hotărîrea din 29 septembrie 2014 a judecătoriei Florești.

La 20 iulie 2015 Grișca Galina a declarat recurs împotriva deciziei din 10 martie 2015 a Curții de Apel Bălți solicitînd casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată sau după caz, pricina să fie remisă la rejudecare.

În motivarea recursului, s-a invocat că instanțele inferioare au aplicat eronat normele de drept material.

Susține că, instanța de apel în decizia sa a indicat un alt ordin decît cel solicitat de ea de a fi anulat și nu ar fi ținut cont de faptul că ea ar fi contestat ordinul de transfer, dar nu încetarea contractului de muncă.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare nu a ținut cont de existența deciziei irevocabile din 31 ianuarie 2012 a Curții de Apel Bălți prin care a fost casată hotărîrea din 02 septembrie 2011 a judecătoriei Florești și remisă la rejudecare pricina și că la emiterea ordinului contestat nu era o hotărîre definitivă.

Afirmă că, o hotărîre definitivă în speță a fost doar la 04 iulie 2013, cînd prin decizia Curții de Apel Bălți a fost respins apelul său și menținută hotărîrea din 02 septembrie 2011 a judecătoriei Florești, iar în opinia sa, atunci și urma a fi soluționată întrebarea în privința sa.

Consideră că, nu a fost examinată și pretenția sa de remunerare în calitate de director al gimnaziului pe perioada 22 iunie 2012-03 iulie 2012, în condițiile cînd, în opinia sa, a fost confirmată activitatea sa în funcție de director pe perioada respectivă.

Declară că, referirile instanței de apel la art. 8 alin.(2) pc.5 al Legii privind finanțele publice locale, nr. 397 din 16.10.2003, art. 14 alin.(2) lit.h) al Legii privind administrația publică locală, nr. 436 din 28.12.2006 și art.4 alin.(1) lit.h) al Legii privind descentralizarea administrativă, nr. 435 din 28.12.2006, nu sunt aplicabile speței date.

Susține că, fiind transferată în funcție de profesor, nu i s-a acordat concediu din funcția de director, ci din cea de profesor, ceea ce în opinia sa, este o discriminare în raport cu alți colegi.

Conform art.434 CPC, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Curtea de Apel Bălți a emis decizia recurată la 10 martie 2015, iar recurentul a depus cerere de recurs la 20 iulie 2015. La data de 17 iulie 2015 recursul a fost expediat prin intermediul Oficiului Poștal (f.d.219). Conform scrisorii Curții de Apel Bălți decizia din 10 martie 2015 a fost expediată participanților la 21 mai 2015 (f.d.189), iar recurentul a recepționat-o la 26 mai 2015 (f.d.192), conform avisului de recepție. Astfel se atestă depunerea recursului în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Grișca Galina, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grișca Galina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

În această ordine de idei, Completul Colegiului reține că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Grișca Galina, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Grișca Galina împotriva deciziei din 10 martie 2015 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Iuliana Oprea

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală